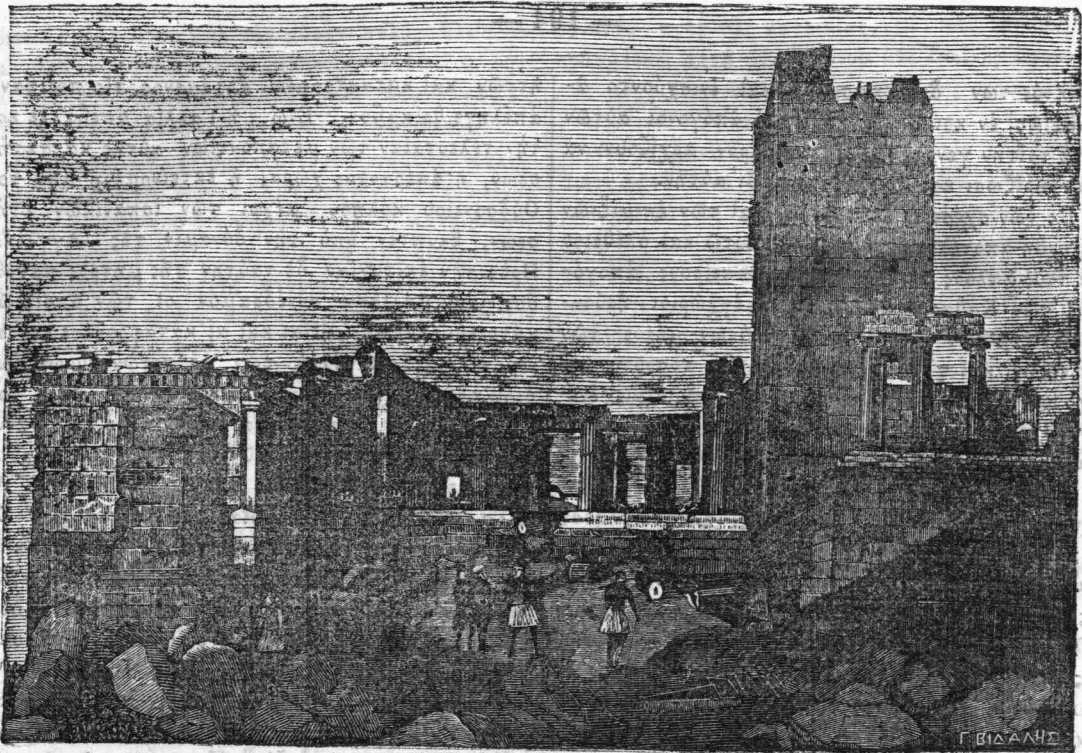

ΕΥΤΕΡΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

Φυλλιδ. 57.

Τόμος. Η'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗΝ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1855.

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΠΕΙΡΑΤΗΣ.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ.

Ἰ πὸ

ΙΑΚΩΒΟΥ ΦΕΝΙΜΩΡ ΚΟΥΠΕΡ.

Μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Π. Γ.

Κεφάλαιον Α'.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν εἰδότεων τί ἐστὶ τὴν τὴν καὶ κίνη-
σις πόλεως ἐμπορικῆς ἐν Ἀμερικῇ, θὰ ἀνεγνώρι-
ζεν, ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατοῦσης σήμερον ἡσυχίας ἐν
τῷ ἀρχαίῳ τῆς Ροδεϊστάνδ ἐμπορείῳ, θέσιν τινὰ
ἦτις, κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς εὐτυχίας τῆς, ἐθεω-
ρεῖτο ὡς εἰς τῶν ἀξιολογωτάτων λιμένων τῶν Ἀ-
μερικανικῶν παραλίων. Ἐκ πρώτης ὀψεως φαίνε-
ται ὅτι ἡ φύσις ἐδημιούργησε τὸν λιμένα τοῦτον ὅ-
πως προλαμβάνῃ τὰς ἀνάγκας καὶ ἐκπληροῖ τὰς
εὐχὰς τοῦ αὐτοῦ. Τεσσάρων μεγάλων πλεονεκτη-
μάτων κάτοχος, ἦτοι ἀσφαλείας καὶ θέσεως ἀρί-
στης, λαμπροῦ νωορίου καὶ ὁμοῦ εὐπροσίτου, ὁ
Νέος Λιμὴν (New-Port) ἐφάνετο εἰς τοὺς προ-
βόλους ἡμῶν Εὐρωπαίους προωρισμένους εἰς ναύστα-

θρον καὶ εἰς γένεσιν ἀτρομήτων καὶ δοκιμωτάτων
ναυτῶν. Καὶ τοι δὲ ἡ τελευταία αὕτη πρόβρῃσις
δὲν διεψεύσθη ἐντελῶς ὑπὸ τῶν πραγμάτων, πόσον
ὀλίγον ὅμως ἐπραγματοποιήθησαν αἱ προσδοκίαι
ὡς πρὸς τὴν πρώτην! — Εὐτυχὴς ἀντίπαλος ἡγέρ-
θη γειτονικώτατος τοῦ προφανοῦς τοῦτου εὐνοου-
μένου τῆς φύσεως. ὅπως συγγένη μὲν τοὺς ὑπολο-
γισμούς τῆς ἐμπορικῆς ὀξυνοίας, προσθήσῃ δὲ τὰς
προϋπαρχούσας νέαν ἀπόδειξιν — ὅτι μανία καὶ
μόνον εἶναι ἡ ἀνθρώπινος σοφία.

Ὀλίγαι τῶν ὁπωσοῦν ἀξιολόγων πόλεων τῶν
παραλίων ἡμῶν εἰμὶν ἐπὶ δολόκληρον πεντηκαν-
ταετηρίδα τοσούτον στάσιμαί, ὅσον ὁ Νέος Λιμὴν.
Ἡ ὠραία νῆσος ἐφ' ἧς κεῖται ἡ πόλις αὕτη ἦτο,
μέχρι τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀπείρων τοῦ ἐσωτερι-
κοῦ πόρων, τὸ καταφύγιον τῶν πολυαριθμῶν με-
τοίκων, οἵτινες, φεύγοντες τὸν καύσωνα καὶ τὰς
νόσους τῶν διακτεκαυμένων χωρῶν τῶν, ἀγελήδην
ἤρχοντο ἐνταῦθα, ἐκ μεσημβρίας ὁρμύμενοι, ὅ-
πως ἀναπνεύσωσι τὴν ζωογόνον τῆς θαλάσσης
αὔραν. Ἰπήκοοι δὲ τῆς αὐτῆς κυβερνήσεως, οἱ κά-
τοχοι τῆς Καρολίνης καὶ τῆς Ἰαμαϊκῆς, συνερχό-
μενοι ἐκεῖ, συμπαρέβαλλον τὰ ἦθη καὶ τοὺς κοι-

νωνικῶς τῶν διοργανισμοῦ καὶ ἐνισχύοντο ἀμοιβαίως ἐν κοινῇ πλάνῃ, ἣν οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν κατὰ τρίτην γενεάν μόνις σήμερον ἀρχίζουν νὰ ἀναγνωρίζωσι καὶ νὰ λυπῶνται δι' αὐτήν.

Ἐκ τῶν σχέσεων δὲ τούτων καὶ τῶν ἐπιμιξιών παρήχθη ἀποτέλεσμα αἰσιον ἐνταυτῷ καὶ ὀλεθριον διὰ τοὺς ἀπλοὺς τὰ ἦθη καὶ πρωτοπείρους ἀπογόνους τῶν Καθαριστῶν. Διότι οἱ ἐγχώριοι ἤρουντο μὲν ἐκ τῶν συγκοινωνιῶν τούτων μέρος τῶν εἰρηνικῶν καὶ γλυκῶν ἡθῶν, ἐν οἷς τοσοῦτον ἐξέχουσιν αἱ μεσημβριναὶ ἀγγλικαὶ ἀποικίαι, ἐνεκολπώθησαν ὅμως καὶ τὰς κακοήθεις ἐκείνας περὶ διακρίσεως τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν ἰδέας, αἰτινας ἀμαυροῦσι τὸν χαρακτῆρά των. Πρώτη λοιπὸν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Νέας Ἀγγλίας, ἡ Ροδεϊσλάνδη ἐξεστράπη τῆς εὐθύτητος τῶν ἡθῶν καὶ ἰδεῶν τῶν θεμελιωτῶν της, καὶ πρώτη ἀπέβαλε τοὺς σκαίους καὶ ἀγροίκους ἐκείνους τρόπους, οἵτινες ἄλλοτε ἰσθεωροῦντο ὡς ἀπαραίτητοι καὶ ἀναγκαῖοι τῆς ἀληθοῦς θρησκείας ἀκόλουθοι, ὡς ἐξέγγυόν τι ἐξωτερικόν, τὴν υἱείαν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνθρώπου ἐξασφαλίζον, καὶ αὐτὴ πάλιν πρώτη ἀπέσχε τῶν υἱεῶν τούτων ἀρχῶν, χάριν τῶν ὁποίων ἡ δύνατο ἴσως νὰ κατασταθῇ συγγνωστὸν ἐξωτερικόν ἐτι ἀπεχθέστερον. Διὰ παραδόξου λοιπὸν συνδρομῆς περιστάσεων καὶ διαθέσεων, ὅσῳ ἀσυγγνώστου τόσῳ καὶ ἀληθοῦς, οἱ ἔμποροι τοῦ Νεμπόρτ κατέστησαν ταυτοχρόνως ἀνδραπόδων μεταπράται καὶ εὐπατρίδαι, καὶ ἤρχισαν τὴν βάρβαρον σωματεμπορίαν καθ' ἣν στιγμὴν τὰ ἦθη των ἤρχιζαν πολιτίζεσθαι.

Οἷα δὴποτε ὅμως καὶ ἂν ἦν ἡ ἠθικὴ κατάστασις τῶν κατοίκων της κατὰ τὸ ἔτος 1759, οὐδέποτε ἄλλοτε ἡ νῆσος αὕτη ὑπῆρξεν τερπνοτέρα καὶ μᾶλλον χαρίεσσα. Τὰ ὑψηλὰ ὄρη της ἐστέφοντο ἐτι ὑπὸ δασῶν προαιωνίων, ἐκαλύπτοντο αἱ κοιλάδες της ὑπὸ τάπητος εὐώδους καὶ χλοεροῦ, αἱ δὲ οἰκίαι της αἱ ἀγροτικαὶ δὲν ἦσαν μὲν ἐκ τῶν σπανιωτάτων, ἐστιάζοντο ὅμως ὑπὸ συμφύτων ἄλσων καὶ ἐκοσμοῦντο ὑπὸ ἀνθῶν καλλιχρόων. Διὰ τὴν τερπνότητα λοιπὸν αὐτῶν καὶ τὴν εὐφορίαν, οἱ τόποι οὗτοι ἠξιώθησαν ὀνόματος πομπῶδους βεβαίως καὶ πολὺ πλέον ἢ κατὰ τοὺς πρώτους ἐκείνους χρόνους ἐκφραστικοῦ. Διότι οἱ ἐγχώριοι ἀπεκάλεσαν τὴν πατρίδα των Κῆπον τῆς Ἀμερικῆς, οἱ δὲ ξένοι οἱ προσερχόμενοι ἀπὸ τῶν διακεκαυμένων τῆς μεσημβρίας πεδιάδων δὲν ἀπέκρουον τὴν τόσον μεγάλην αὐτῶν ἀξίωσιν. Τὸ ἐπίθετον δὲ τοῦτο διεσώθη μέχρις ἡμῶν καὶ τότε μόνον ἐξέπεσεν εἰς ἀχρησίαν, ὅτε οἱ περιηγηταὶ ἠδυνήθησαν νὰ διέλθωσι τὰς εὐρείας καὶ μαγευτικὰς ἐκείνας κοιλάδας, αἰτινες, πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν, ἐκαλύπτοντο ὑπὸ πυκνῶν ἀγρίων δασῶν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κρίσις σπουδαιότατη μετώριζε τὰς βρεταννικὰς ἐν τῇ ἡπείρῳ ταύτῃ κτήσεις. Σκληρότατος ἐκδικήσεως πόλεμος, ἀπὸ

ἡττῶν καὶ καταστροφῶν ἀρξάμενος, εἰς περιφανῆ ἀπέληγε θρίαμβον. Ἐνῷ ἡ Γαλλία ἀπέβαλλε καὶ τὴν τελευταίαν τῶν μεταποντιῶν αὐτῆς κατακτήσεων, ἡ ἀπέραντος χώρα, ἡ ἐκτεινομένη ἀπὸ τοῦ Οὐδσονείου κόλπου μέχρι τῶν ἰσπανικῶν κτήσεις, ἔκυπτεν ὑπὸ τὴν δύναμιν τῆς Ἀγγλίας. Πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν δὲ ταύτην τῆς μητρὸς πατρίδος, τὰ μάλιστα συνέδραμον οἱ τῶν ἀποικιῶν κάτοικοι, καὶ αἱ ζημίαι καὶ αἱ καταφρονήσεις ὅσας εἶχον ὑποφέρει παρὰ τῶν προπτεῶν εὐρωπαϊῶν διοικητῶν ἐλησμονοῦντο ἤδη ἐν τῇ μέθῃ τοῦ θριαμβοῦ. Τὰ ἐλαττώματα τοῦ Βραδῶν, ἡ ῥαθυμία τοῦ Λούδωνος καὶ τοῦ Ἀδεερκρομβίου ἡ ἀδεξιότης εἶχον ἐπινορθωθῇ διὰ τῆς ἀνδρείας τοῦ Ἀμέρς καὶ τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Βολφίου. Εἰς πάντα τὰ μέρη τῆς σφαίρας τὰ ἀγγλικά ὅπλα ἦσαν νικηφόρα, οἱ δὲ πιστοὶ ἀποικοὶ ἦσαν οἱ μᾶλλον ἐνθουσιῶδεις ὑπερασπισταὶ καὶ οἱ πρῶτοι δεικνύοντες τὴν χαρὰν των, καὶ ἐφαίνοντο μὴ προσέχοντες καὶ εἰς τὴν μικρὰν μερίδα τῆς δόξης, ἣν λαὸς ἰσχυρὸς παραχωρεῖ, καὶ παραχωρεῖ μάλιστα μετὰ δυσχερεσίας, εἰς τοὺς ἀπ' αὐτοῦ ἐκτραμένους, ὥστε ἡ φιλοδοξία ἤϋξανε, ὡς ἡ φιλαργυρία, κατὰ λόγον τῶν μέσων ἅτινά τις ἔχει εἰς τὸ νὰ τὴν εὐχαριστή.

Τὸ καταθλιπτικὸν ὅμως καὶ τυραννικὸν σύστημα ὑπερῆψεν οὐδὲν σχίσμα ταχέως ἢ βραδέως ἀναπόφευκτον, ἀκόμη δὲν εἶχε τεθῇ εἰς ἐνέργειαν. Ἡ μητρόπολις, ἂν δὲν ἐφαίνετο δικαία, ἐφαίνετο τοῦλάχιστον ἐπιεικής. Ως πάντα δὲ τὰ μεγάλα καὶ ἀρχαῖα ἔθνη παρεδίδοτο εἰς τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν κολακευτικὴν μὲν ἀλλ' ἐπικίνδυνον, τοῦ νὰ θαυμάζῃ αὐτὴ ἑαυτήν. Τὰ πλεονεκτήματα λοιπὸν καὶ αἱ ἐκδουλεύσεις λαοῦ, ὡς ὑποδεστέρας φύσεως θεωρουμένου, ἐλησμονήθησαν παρ' αὐτῆς μετ' ὀλίγον, ἢ, ἂν ποτε τὰ ἐνθυμήθη, τὸ ἔπραξεν ὅπως τὰ ψέγη παρουσιάζουσα αὐτὰ ὑπὸ ψευδῆ καὶ ἀλλοίαν ὄψιν. Ἡ δυσχερεσία ἢ παραχθὴ εἰς τῶν ἐμφυλίων διχονοίαν, ἡρέθισε τὸ κακὸν καὶ ἐγέννησεν ἀδικίας ἀφορήτους καὶ προφανεῖς. Ἄνθρωποι δὲ οἵτινες ἐκ πείρας ὤφειλον ἴσως νὰ γνωρίζωσι κάλλιον τὰ πράγματα, δὲν ἠσχύνθησαν νὰ ὁμολογήσωσιν ὡς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὑπερτάτῃ ἐθνοσυνελεύσει τὴν ἐντελὴ αὐτῶν ἄγνοιαν ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα λαοῦ, μετ' οὗ εἶχον συναμίξει τὸ αἷμά των, ἡ δὲ φιλαυτία ἔδωκε πίστιν εἰς ἰδέας πεπλανημένας καὶ γνώμας ἀνοήτους. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιβροχὴν τῆς ὀλεθρίας ταύτης προεκταλήψως, στρατηγοὶ ἐνδοξοὶ ἡμαυρώσαν τὴν δόξαν αὐτῶν διὰ φληναφιών, αἱ δὲν ἤθελε τις συγχωρήσει οὐδ' εἰς τὸν ἔσχατον στρατιώτην, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐσφαλμένην πρόληψιν ὁ Βουργόινος ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων ἔδωκε τὴν ἀξιωμανημόνευτον ἐκείνην ὑπόσχεσιν νὰ στρατεύσῃ ἀπὸ Κουεβέκ εἰς Βοστὼν μετὰ δυνάμει ἣν καὶ εὐηρεστήθη τότε νὰ ὀρίσῃ, ὑπόσχεσιν ἣν ἐξέπληρωσε κατόπιν διελθὼν τὴν αὐτὴν χώραν μετὰ διπλασίου δορυ-

λώτου στρατοῦ — ὑπὸ τὴν αὐτὴν τέλος ἐλευθρίαν προκατάληψιν, ἀδίκως ἐθυσίασεν ἀκολούθως ἡ Ἀγγλία ἑκατὸν χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ παραλόγως ἐσπατάλησεν ἑκατὸν ἑκατομμύρια χρημάτων.

Ἡ ἱστορία τῆς ἀξιωματημονεύτου ταύτης πύλης εἶναι γνωστὴ εἰς πάντα Ἀμερικανόν. Ἀρκεύμενος εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ ὅτι ἐθρίαμβευσεν ἡ πατρίς του, ἀφίνει εἰς τὸ ἐνδοξὸν ἀποτέλεσμα τὴν οἰκείαν θέσιν εἰς τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας. Βλέπει ὅτι τὸ κράτος τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐρεῖδεται ἐπὶ βράσεων ἀκραθάντων καὶ φυσικῶν, καὶ εὐτυχῶς, πρὸς ἡσυχίαν τῆς συνειδήσεως καὶ τιμὴν τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, αἰσθάνεται ὅτι ἡ εὐδαιμονία του δὲν ἡγοράσθη διὰ τῆς ζημίας ἢ τῆς σμικρύνσεως τῶν γειτόνων ἐθνῶν.

Ἡ ὑπόθεσις τῆς διηγήσεως μᾶς ἐπναφέρει εἰς τὴν περίοδον τῆς γαλήνης, ἣν διεδέχθη ἡ θύελλα τῆς ἐπαναστάσεως. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ ὁκτωβρίου μηνὸς τοῦ 1759, ὁ Νέος Λιμὴν, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ τῆς Ἀμερικῆς πόλεις, κατεῖχετο ὑπὸ χαρᾶς ἅμα καὶ ἀθυμίας. Διότι οἱ κάτοικοι αὐτοῦ ἐθρήνουν μὲν τὸν θάνατον τοῦ Βολφίου, ἐθρίαμβευσαν δὲ διὰ τὴν λαμπρὰν νίκην του. Τὸ Κουεβέκ, ἡ κλεῖς αὕτη τοῦ Καναδᾶ καὶ ἡ τελευταία ὁπρωτοῦν ἀξόλογος θέσις, ἣν κατεῖχε λαὸς ἐδιδάχθησαν νὰ θεωρῶσιν ὡς φυσικὸν τὸν ἐχθρὸν, τὸ Κουεβέκ, λέγομεν, εἶχε πέσει εἰς ἄλλας χεῖρας. Ἡ ἀφοσίωσις ἐκείνη εἰς τὸ στέμμα τὸ ἀγγλικόν, ἥτις ἐγένετο τοσοῦτον θυσίαν αἰτία, ἦν τότε ἐν ὅλῃ αὐτῇ τῇ ζήσει, καὶ δὲν ἤθελε τις εὖρει βεβαίως οὐδ' ἓνα ἄποικον μὴ προθύμως συνδέοντα, μέχρι τινος βαθμοῦ, τὴν ἰδίαν αὐτοῦ τιμὴν, μετὰ τῆς φανταστικῆς δόξης τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Βρουνσβικείου Οἴκου.

Ἡ ἡμέρα λοιπὸν καθ' ἣν ἀρχεται ἡ ἱστορία ἡμῶν εἶχεν εἰδικῶς προσδιορισθῇ πρὸς ἐκφρασιν τῆς χαρᾶς, ἣν ὁ λαὸς τῆς τε πόλεως καὶ τῶν περιχώρων ἠσθάνετο διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν βασιλικῶν ὅπλων. Ἡ ἡμέρα αὕτη ἀνηγέρθη διὰ κωδωνοκρουσίας καὶ κανονοβολισμῶν χαρμοσύνων, ὃ δὲ λαὸς ἀπὸ πρώτας ἤδη διεσκορπίσθη εἰς τὰς ὁδοὺς, ὅπως ἀπολαύσῃ τοῦ παιδρὸς τούτου καὶ εὐχαρίστου θεάματος. Τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ ῥήτωρ ἐν μονωδία πεζῇ εἶχεν ἀναπτύξει τὴν εὐγλωττίαν του ὑπὲρ τοῦ ἥρωος τοῦ ἀποθανόντος, καὶ εἶχεν ἀποδείξει τρανότατα τὴν εἰς τὸ στέμμα κοινὴν ἀφοσίωσιν, ταπεινῶς ἀποτιθέμενος εἰς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου οὐ μόνον τῆς θυσίας ταύτης τὴν δόξαν, ἀλλ' ἐτι καὶ ἐκείνην ἣν εἶχον ἀποκτήσει δικαίως τοσαῦτα χιλιάδες ἀνδρείων συντρόφων.

Ἀρκεσθέντες δὲ εἰς τὴν δῆλωσιν ταύτην τῆς πίστεώς των, οἱ κάτοικοι ἐπανήρχοντο ἤδη εἰς τὰς οἰκίας των, βλέποντες τὸν ἥλιον κλίνοντα πρὸς τὰς ἀπεράντους ἐκεῖνας χώρας, τὰς ἐρήμους μὲν τότε καὶ ἀγνώστους, σήμερον δὲ γονίμους εἰς πᾶν ἀγαθὸν τοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ χωρικοὶ τῶν πέριξ μερῶν καὶ αὐτοὶ ἐτι οἱ τῆς γείτονος ἡπείρου διευ-

θύνοντο πρὸς τὰς κατοικίας των τὰς ἀπομεμακρυσμένας, μετὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐκείνης προνοίας τῆς μέχρι τοῦ νῦν χαρακτηριζούσης τοὺς ἐγγωρίους, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν καθ' ἣν φαίνονται ἀκρατήτως παραδιδόμενοι εἰς τὰς ἡδονάς, διότι ἐφοβοῦντο μήπως ἡ ἐπερχομένη ἐσπέρα παρὰ σῶσιν αὐτοὺς εἰς δαπάνας, αἵτινες δὲν ἤθελον θεωρηθῇ ἀνοίκειοι πρὸς ἐκφρασιν τῶν αἰσθημάτων τῆς ἡμέρας. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ ὥρα τῶν διαχύσεων παρήλθε καὶ ἕκαστος ἀνελάμβανε τὸν ῥοῦν τῶν συνήθων ἀσχολιῶν του διὰ σπουδῆς καὶ περισκέψεως ἀποδεικνυσάντων ὅτι δὲν ἐλησμονεῖ καθ' ὅλοκληρίαν τὸν καιρὸν ὃν εἶχεν ἀπολέσει εἰς δῆλωσιν αἰσθημάτων, τὰ ὅποια ἤδη ἐφαίνετο διατεθειμένος νὰ θεωρήσῃ ὡς κἄπως ὑπερβολικά.

Καὶ οἱ κτύποι τῆς σφύρας, τοῦ πελέκεως καὶ τοῦ πρίονος ἠκούοντο ἐκ νέου κατὰ τὴν πόλιν. Πολλῶν δὲ ἐργαστηρίων τὰ παράθυρα ἦσαν ἡμιπνεωγμένα, ὥστε οἱ ἰδιοκτητὰι αὐτῶν συνεβίβασαν τὸ συμφέρον μετὰ τῆς συνεδήσεώς των, πρὸ δὲ τῶν θυρῶν τῶν τριῶν καὶ μόνων τῆς πόλεως ξενοδοχείων ἐβλεπε ἱσταμένους τοὺς ξενοδόχους, θεωροῦντας τοὺς ἀπερχομένους χωρικοὺς, καὶ δῆλους ὅτι ἐζήτουν ὠνητάς ἐν μέσῳ λαοῦ πάντοτε μᾶλλον διατεθειμένου νὰ πωλῇ ἢ νὰ ἀγοράζῃ. Μόνους δὲ ὀλίγους τινας θορυβοποιοὺς καὶ ἀνέργους ναύτας τῶν ἐν τῷ λιμένι πλοίων, συνοδευομένους καὶ ὑπὸ τινων ἄλλων φοιτητῶν τῶν καπηλείων, μόνους τούτους, λέγομεν, κατῴρθωσαν νὰ ἐλκύσωσι διὰ τῶν φιλικῶν τῶν προσρήσεων, διὰ τῶν ἀμέσων μάλιστα ἐνίοτε πρὸς τοὺς διαβάτας προσκλήσεων εἰς τὸ νὰ ἐλθῶσι νὰ πῶσιν τι καὶ νὰ ἀναπαυθῶσιν.

Οἱ κατέχοντες τὸ πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων τούτων διαλογισμοὶ, εἰς οὓς εἶχεν ἀναμιχθῇ καὶ ἡ ἰδέα, ἡ σταθερὰ μὲν, ἀλλ' ἐνίοτε ἀπεκκλίνουσα τοῦ μέλλοντος, ἐσρέφοντο περὶ τὸ μᾶλλον ἀπασχολοῦν καὶ τὸ ἀποτελοῦν τὸν διακριτικώτερον χαρακτῆρα τοῦ λαοῦ τοῦ κατοικοῦντος τὰς τότε καλουμένας ἐπαρχίας τῆς Νέας Ἀγγλίας. Ἀλλ' οὕτε τὸ μέγα τῆς ἡμέρας ἔργον ἐλησμονήθη, μολοντί ἐνόμισαν ἀνωφελεῖς νὰ συζητῶσι τὰ καθέκαστα αὐτοῦ ἐν ὥρᾳ ἀργίας καὶ μὲ τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα. Καθ' ὅλας τὰς πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἡσού ἀγούσας ὁδοὺς, οἱ ὁδοιπόροι συνεκρότον ἀθροίσματα μικρὰ, ἐν οἷς, μετὰ σεβασμοῦ μὲν πρὸς τὰ διακριθέντα πρόσωπα, ἐλευθέρως ὅμως καὶ ὡς ἐν κοινοβουλίᾳ συνεζητοῦντο τὰ πολιτικὰ ἀποτελέσματα τοῦ πανηγυρισθέντος μεγάλου ἔργου καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν τὰ ἐχαρακτήρισαν οἱ διάφοροι ἄνδρες οἱ ἐκλεχθέντες τελατάρχαι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Παρὰ πάντων δ' ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἡ δημηγορία, ἣν ἡδύνατό τις νὰ ὀνομάσῃ ἱστορικὴν, ἦτον ὅσῳ περίτεχνος, τόσῳ καὶ διδακτικὴ. Καὶ ἐν γένει, μολοντί ἡ γνώμη αὕτη εὗρεν ἀντίστασιν μετριοφρονα παρὰ τισι πελάταις δικηγόρου τινὸς ἀντιζήλου τοῦ ῥήτορος, παρὰ πάντων

ὅμως ὡμολογήθη ὅτι οὐδέποτε ἐξῆλθε στόματος ἀνθρώπινου ὁμίλια εὐγλωττοτέρα ἐκείνης, ἣν εἶχον πρὸ ὀλίγου ἀκούσει. Ἀκριβῶς δὲ τὰς αὐτὰς συζητήσεις εἶχον καὶ τινες ἐργάται κατασκευάζοντες τότε πλοῖον τι ἐν τῷ λιμένι, ὅπερ, κατ' αὐτοὺς, ἦτο τὸ ἐντελέστερον κατὰ τὰς ἀναλογίας πρότυπον τῆς ναυπηγικῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

Ἀλλ' ἴσως εἶναι ἀναγκαῖον νὰ εἰπώμεν ὀλίγα τινα καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ ῥήτορος, ὅπως τὸ τοσοῦτον ἀξιοσημείωτον τοῦτο διανοητικὸν τέρας καταλάβῃ τὴν οἰκειάν θέσιν ἐν τῇ περὲρ ἡμῶν καὶ ἐφημέρῳ ἀπριθυμῇ τῶν μεγάλων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀνδρῶν. Ἦν λοιπὸν οὗτος τὸ σύνηθες μαντεῖον τῶν γειτόνων αὐτοῦ, ὅσας τις ἦτον ἀνάγκη συγκεντρώσεως τῶν ἰδεῶν ἐπὶ μεγάλης τινὸς ὑποθέσεως, ὡς ἡ προκειμένη. Ἡ παιδία του ἐθεωρεῖτο, καὶ δικαίως, κατ' ἀλογίαν, ἐκ τῶν ἐντελεστέρων καὶ γενικωτέρων, καὶ ἐβεβαίουν μάλιστα μετὰ πολλῆς τῆς ἀληθείας ὅτι ἐξέπληξε πολλοὺς εὐρωπαιοὺς διδάκτορας, οἵτινες ἤβλησαν νὰ καταβῶσι μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀρχαίας φιλολογίας, προσελκυσθέντες ἐκ τῆς φήμης αὐτοῦ, ἥτις, ὡς ἡ θερμότης, καθόσον ἦσαν στενά τὰ περικλείοντα αὐτὴν ὅρια, κατὰ τοσοῦτον ἐλάμβανε καὶ πλειοτέρην τὴν ἐντάσιν. Ἦν δὲ οὗτος ἄνθρωπος ὅστις ἐγνώριζε νὰ ὠρελῇ ἐκ τῶν ὑπερφυσικῶν τούτων πλεονεκτημάτων. Καὶ μόνον κατὰ μίαν περίστασιν ἐξέκλινε τῆς ὁδοῦ ἣν εἶχε διαγράψει ἐαυτῷ, τοῦ νὰ μὴ πράξῃ τι, δηλονότι, δυνάμενον νὰ ἐλαττώσῃ τὴν οὕτως ἀποκτηθεῖσαν φήμην. Ἡ περίστασις δὲ αὕτη ἦν, ὅτε ἐπέτρεψε τὴν ἐκτύπωσιν ἐνὸς τῶν πολυπόνων αὐτοῦ ῥητορικῶν ἀριστουργημάτων, ἣ, ὡς ἔλεγεν ὁ πνευματώδesterος ἀντίπαλός του, ὁ καὶ μόνος μετ' αὐτὸν νομομαθῆς τῆς πόλεως, ὅτε συγκατένευσε νὰ συλλάβωσι καθ' ὁδὸν ἐν τῶν φυγούτων αὐτοῦ δοκιμίων. Ἀλλὰ καὶ ἡ περίπτωσις αὕτη, οἷα δὴποτε καὶ ἂν παρήγαγεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποτελέσματα, ἐσωτερικῶς ἐπηύξησεν ἔτι μᾶλλον τὴν δόξαν του. Ἐλάμπε τότε εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν θαυμαστῶν του καθ' ὅλην τὴν λάμψιν τῆς ἐντυπώσεως, καὶ εἰς μάτην τὸ οὐτιδανὸν ἐκεῖνο καὶ ἄθλιον γένος—τῶν ζωῶν τῶν τρεφομένων ἐκ τῆς ὑποστάσεως τῆς μεγαλοφυΐας—ἀπεπειράθη νὰ ὑποσκάψῃ ὑπόληψιν καθιερωθεῖσαν ὑπὸ τῆς γνώμης τοσοῦτων ἐνοριῶν. Τὸ φυλλάδιον διενεμήθη μετὰ φροντίδος εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐξεθείασθη εἰς τὰς ἐσπερινὰς συναναστροφάς, μέχρι νεφελῶν ἀνεβιδάσθη ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὑπὸ καλάμου ὁμογενοῦς, ὡς εὐκόλως τὸ ἐνδοίει τις ἐκ τῆς ἀδελφικῆς, οὕτως εἰπεῖν, ὁμοιότητος τοῦ ὕφους, καὶ τέλος, χάρις εἰς τὸν ζῆλον θαυμαστοῦ μᾶλλον ἐνθουσιώδους, ἢ μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἐνδιαφερομένου, περικλεισθὲν εἰς φάκελλον κομψότατον, ἐπιγραφὴν φέροντα πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας καὶ τίποτε ὀλιγώτερον, ἐνεβιδάσθη σεβασμῶς εἰς τὸ πρῶτον πλοῖον τὸ ἀναχωροῦν διὰ τὴν φιλότατην πατρίδα, ὡς ἀπεκάλουν κατανυκτικῶς τότε τὴν Ἀγ-

γλίαν. Ὅποιαν δὲ ἐντύπωσιν ἐπέφερον εἰς τὸ ψυχρὸν πνεῦμα τοῦ δογματικοῦ Γερμανοῦ τοῦ κατέχοντος τότε τὸν ἀγγλικὸν θρόνον, τοῦτο οὐδέποτε ἐγνώσθη, ἂν καὶ οἱ μεμνημένοι εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἀποστολῆς ἐπὶ πολὺν χρόνον περιέμειναν εἰς μάτην τὴν σκοπούμενην ἀνταμοιβὴν τοσοῦτω θαυμαστοῦ προϊόντος τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας.

Ἀλλ' ὅμως, μῶλα τὰ ὑπέροχα ταῦτα καὶ πολὺ τιμα προτερήματα, ὁ νόμιμος αὐτῶν κύριος καὶ κάτοχος ἦν τότε κατηλειμμένος ὑπὸ τοῦ μέρους ἐκείνου τῶν ἀσχολιῶν τῆς ἐπιστήμης του, ὅπερ εἶχε πλειοτέρας σχέσεις μετὰ δημοσιογραφικὰ ἔργα του, καὶ ἦν μάλιστα βεθυθισμένος εἰς αὐτὰ μετὰ τοσαύτης αὐταπαρνήσεως ὥστε εὐλόγως ἤθελέ τις εἰκάσει ὅτι ἡ φύσις ἡ ἀφειδῶς προικίσασα αὐτῶν διὰ τοσοῦτω σπανίων δώρων, ἐλησμόνησε νὰ προσθήσῃ εἰς ταῦτα καὶ ἀνάλογον δόσιν φιλαυτίας. Κριτικώτερός τις ὅμως ἄλλος παρατηρητὴς ἠδύνατο ἴσως νὰ ἴδῃ, ἢ τοῦλάχιστον νὰ νομίσῃ ὅτι βλέπει ὀπισθεν τῆς βεβιασμένης ταύτης ταπεινοφροσύνης του, θριαμβευτικὸν τι ἦθος, ὅπερ ἠδύνατο νὰ ἀποδοθῇ εἰς πᾶν ἄλλο, ἢ εἰς τὴν ἄλωσιν τοῦ Κουεβέκ. Ἡ ἀξέπαινος ἐξίς τοῦ οἰκονομεῖν καὶ τὰ ἐλάχιστα τοῦ χρόνου μόρια ἦν αἰτία τῆς ἐκτάκτου δραστηριότητος ἣν ἀνέπτυσσε κατὰ τὴν ἐξάσκησιν ἐπαγγέλματος τόσοι ταπεινοῦ παραβαλλομένου πρὸς τὴν ἀκάθεκτον πρὸς τὰ ὕψη τάσιν τοῦ πνεύματός του.

Ἀλλ' ἀφήσαντες τὸν εὐνοούμενον τοῦτον τῆς φύσεως καὶ τῆς τύχης, ἃς μεταβῶμεν εἰς ἄλλο πρόσωπον, ἐντελῶς διαφέρον ἐκεῖνου καὶ εἰς ἄλλην συνοικίαν τῆς πόλεως διαμένον. Τὸ μέρος δὲ εἰς τὸ ὁποῖον μεταφέρομεν ἤδη τὸν ἀναγνώστην δὲν ἦτο τότε οὔτε περισσότερον, οὔτε ὀλιγώτερον τοῦ ἐργαστηρίου ράπτου, ὅστις δὲν ἀπηξίου νὰ καταβαίνει καὶ εἰς αὐτὰς τὰς μηδαμινωτέρας λεπτομερείας τοῦ ἐπαγγέλματος του καὶ νὰ ἦναι ὁ ἴδιος ὁ μόνος συνεργάτης ἐαυτοῦ. Ἡ εὐτελής αὐτὴ οἰκοδομὴ ὕψους ὀλίγον τι ἀπὸ τῆς θαλάσσης, κατὰ τὴν ἐσχατιάν τῆς πόλεως, καὶ ἐν θέσει τοιαύτῃ, ὥστε ὁ ἰδιοκτήτης ἠδύνατο νὰ βλέπῃ πᾶσαν τὴν καλλονὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ νεωρίου καὶ καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν γαλήνιον, ὡς λίμνης, ἐπιφάνειαν τοῦ στομίου τοῦ λιμένος. Πρὸ τῆς θύρας ἐξετείνετο ὁδὸς τις μικρὰ καὶ ὀλίγον συχναζομένη, ἡ ἐπιφανομένη δὲ ἑλλειψίς πάσης περιποιήσεως καὶ πάσης τύρβης· ἀπεδείκνυνε ὅτι οὐδ' ἡ συνοικία αὕτη ἐχρημάτισε ποτε κέντρον τῆς ἐμπορικῆς εὐτυχίας τοῦ Νέου Λιμένος.

Ἡ ἡμέρα ἦν ἤδη περὶ τὴν δέιλαν καὶ ὅμως ἐφαίνετο ὡς πρωτὰ ἐπρινῇ, διότι ἡ αὔρα ἡ ἐνίοτε ρυτιδοῦσα τῆς θαλάσσης τὴν ἐπιφάνειαν εἶχε τὴν συνήθη ἐκείνην γλυκύτητα τοῦ ἀμερικανικοῦ φθινοπώρου. Ὁ τίμιος ράπτης κατεγίνετο εἰς τὸ ἔργον του, καθήμενος ἐπὶ τοῦ σκαμνίου του πλησίον ἡνεωγμένου τινὸς παραθύρου, καὶ μᾶλλον εὐχαριστημένος ἐκ τῆς καταστάσεώς του ἢ πολλοὶ ἄλλοι ἄνθρωποι οὐδ' ἡ τύχη ἔθεσεν ὑπὸ παραπετά-

σματα μεταξόπιπλα καὶ χρυσά. Ἐξώθεν δὲ τοῦ μικροῦ τούτου ἐργαστηρίου, χωρικός τις ὑψηλὸς μὲν τὸ ἀνάστημα, σκαῖος δὲ τὴν ὄψιν, ἀλλ' εὐταῖος καὶ ζωηρὸς ἐταλάντευε τὸ σῶμα, στηρίζων τὸν ὦμον ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ ἐργαστηρίου. Ἐφραίνετο δὲ περιμένων τὸ ἔνδυμα ὅπερ ὁ ῥάπτης εἰργάζετο, διὰ τοῦ ὁποίου προϋτίθετο νὰ κοσμήσῃ τὸ χάριεν σῶμά του εἰς ἐκκλησίαν τινὰ τὸ προσεγὲς σάββατον.

Ὅπως συντέμωσι δὲ τὰς στιγμὰς, καὶ ἴτω; ὅπως ἐξέλκεται ὁ σφοδρὸς γαργαλισμὸς τῆς γλώσσης, εἰς ὃν ὁ διαχειριστὴς τῆς βελόνης ἐνίοτε ἦν ὑποκείμενος, ὀλίγισται στιγμαὶ παρήλθον μὴ τιμηθεῖσαι καὶ ὑπὸ τινος λήξεως ἐκατέρωθεν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ συνδιάλεξις αὐτῶν ἔχει μεγάλην καὶ ἄμεσον πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῆς μυθιστορίας ἡμῶν σχεσιν ἃς μᾶς ἐπιτρῶπῃ νὰ ἀναφέρωμεν ἐξ αὐτῆς ὅσα νιμίζομεν ἐπιτηδεύοντα πρὸς διευκρίνησιν τῶν βηθησομένων. Παράκαλεῖται δ' ὁ ἀναγνώστης νὰ σημειώσῃ ὅτι ὁ ῥάπτης ἦν γέρων ἤδη παρηκμακῶς καὶ δῆλος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ του ὅτι, — εἴτε διότι ἡ τύχη τὸν κατέτρεξε πάντοτε, εἴτε διότι τὸν ἀπέβαλεν ἀκολούθως τῆς εὐνοίας της, — μόλις ἐπῆρκει δι' ἀπαύστου ἐργασίας καὶ συντόνου λιτότητος νὰ θεραπεύῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ οἴκου τούτου, καὶ ὅτι ὁ ἐργοδότης του ἦν νεανίας τις οὗ ἡ ἡλικία καὶ ἡ ὄψις ἐδείκνυνον ὅτι ἡ ἀπόκτησις στολῆς ἐντελοῦς ἦν δι' αὐτὸν μέγα συμβεβηκός, ἄξιον νὰ ἀφήσῃ ἐποχὴν ἐν τῷ βίῳ του.

— Ναι, ἔλεγεν ὁ ἀκάματος ἐριουχοκῶπτης ἀφήσας εἰδὸς τι σφαναγμοῦ, ὃν ἡδύνατό τις νὰ ἐκλάβῃ εὐλόγως εἴτε ὡς ἐνδειξὴν ἠθικῆς αὐταρεσκειᾶς, εἴτε ὡς προῖόν τοῦ ἐκ τῶν ἐπιπόνων ἐργῶν του φυσικοῦ κόπου καὶ σπανίας ἐξῆλθον ἀπὸ ἀνθρώπινον στόμα λόγοι καλῆτεροι ἐκείνων οὗ; ὁ ῥήτωρ ἡμῶν ἀπήγγειλε σήμερον. Ὅτε ἐλάλει περὶ τῶν πεδιάδων τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ, περὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τῆς σραγῆς τῆς μάχης, τὸσον βοθῆως μὲ συνεκίνησεν, ἀγαπητέ μου Ὁ ταπεινέ, ὥστε, σοῦ ὁμιλῶ εἰλικρινῶς, παρ' ὀλίγον νὰ πείσῃ καὶ ἐμὲ τὸν ἴδιον νὰ ἀφήσω τὴν βελόνην καὶ νὰ ὑπάγω νὰ ζητήσω τὴν δόξαν ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ βασιλέως.

Ὁ νεανίας, οὗ τινος τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα, ἡ τὸ δοτὸν ὡς καὶ σήμερον ἐτι λέγουσιν ἐν τῇ Νέᾳ Ἀγγλίᾳ, ἐξελέχθη ὑπὸ τῶν εὐφυῶν γονέων του ὅπως ἐκφράσωσι τὰς περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ ἐλπίδας των, ἔστρεψε τότε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν ἀρεϊμάνιον ῥάπτην καὶ εἰς τὸ βλέμμα του ἔλαμψεν ἐκφρασίς σαρκασμοῦ ἀποδείξασα ὅτι ἡ φύσις οὐδαμῶς ἐστέρησεν αὐτὸν τοῦ πλεονεκτήματος τῆς ἀστείότητος ἃν καὶ ἡ ἰδιότης αὕτη κατεπνίγη ὑπὸ τῆς βίας ἐξῶν ἰδιορρύθμων καὶ ὑπὸ ἀνατροφῆς οὐχὶ κατωτέρας.

— Ἰδοὺ, τῷ ὄντι, λαμπρὰ περίστασις διὰ τοῦ φιλοδόξου, γείτον Ὁμέσπη, εἶπε, σήμερον ὅτε ὁ βασιλεὺς ἀπώλεσε τὸν γενναίωτερον τῶν στρατηγῶν του.

— Ναι, ναι, ἀπεκρίθη ὁ ἀγαθὸς ῥάπτης, ὅστις ἐν τῇ νεότητι, ἢ ἐν τῇ μέσῃ ἡλικίᾳ του, τὸσον σκληρῶς εἶχεν ἀπατηθῇ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν ἐπαγγέλματος, ναι εἶναι λαμπρὰ περίστασις καὶ κολακευτικὴ διὰ νέον εἰκοσιπενταετῆ. Ἀλλ' ἐγὼ ὅστις πλέον διῆλθον τὸ περισσότερον μέρος τῆς ζωῆς μου, εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ μείνω μέχρι τέλους ἐδῶ ὅπου με βλέπετε. Ἀλλὰ τίς σοῦ ἔβαψε τὸ ἐριούχον, Ταπεινέ; Εἶναι τὸ ὠραιότερον κατὰ τὸ χρῶμα ἀφ' ὅσα ἐπέρασαν ἀπὸ τὰς χεῖράς μου αὐτὸ τὸ φθινόπωρον.

— Ἐννοεῖται ὅτι ἡ μήτηρ μου, γείτον Ὁμέσπη, καὶ βλέπετε ὅτι οὐδεὶς ἄλλος νέος εἰς ὅλην τὴν νῆσον θὰ ἦναι κάλλιον ἐμοῦ ἐνδεδυμένος. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν δύνασαι πλέον νὰ γίνῃς στρατηγός, θὰ παρηγορηθῇς τοῦλάχιστον μαθὼν ὅτι δὲν θὰ πολεμήσῃς πλέον ἄνευ σοῦ. Ὅλοι εἶναι σύμφωνοι ὅτι οἱ Γαλλοὶ δὲν θὰ ἀντισταθοῦν πλέον ἐπὶ πολὺ, καὶ ὅτι ἀποκτῶμεν οὕτω τὴν εἰρήνην δι' ἑλκεῖσιν ἐχθρῶν.

— Τόσῳ καλῆτερα! τόσῳ καλῆτερα, φίλτατέ μου. Ὅστις, ὡς ἐγὼ, εἶδε τὰς καταστροφὰς τοῦ πολέμου, καὶ δόξα, τῷ Θεῷ, εἶδα ἕως σήμερον πολέμους παντὸς εἶδους, γνωρίζει πόσον πρέπει νὰ ἐπιθυμῇ τὰς φυσικὰς γλυκύτητας τῆς εἰρήνης.

— Δὲν εἶσαι λοιπόν, καλὲ ἄνθρωπε, ὅπως διόλου ἄσχετος πρὸς τὸ νέον ἐπάγγελμα τὸ ὁποῖον μελετᾷς; ἀκολουθήσεις;

— Ἐγὼ! ἐπέρασα πέντε πολυχρονίους καὶ καταστρεπτικούς πολέμους, καὶ δύναμαι νὰ εἶπω, ὅτι, δόξα τῷ Θεῷ, τοῦς ἐπέρασα εὐτυχῶς, καθότι δὲν ἔλαβον οὔτε ἀμυχὴν βελόνης. Ναι, πέντε πολυχρονίους, καταστρεπτικούς καὶ, δύναμαι μάλιστα νὰ εἶπω ἔτι, ἐνδόξους πολέμους διῆλθον σῶος καὶ ὑγιῆς.

— Θὰ διέτρεξες ὅμως πολλοὺς κινδύνους, γείτον! ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐνθυμοῦμαι εἰς τὴν ζωὴν μου νὰ ἤκουσα εἰμὴ περὶ δύο μικρῶν ἐρίδων τῶν Γάλλων.

— Εἶσαι παιδίον ἐνώπιον ἀνθρώπου κλείσαντος τὸ ἐξηκοστὸν τοῦ ἔτος. Ἀρίθμει λοιπόν. — ἔχομεν κατὰ πρῶτον τὸν πόλεμον τοῦτον, τὸν παρόντα, ὅστις τῷ ὄντι εἶναι ἤδη περὶ τὰ τέλη του. ἔχομεν ἀκολούθως τὸ συμβεβηκὸς τοῦ 1745 ὅτε ὁ γενναῖος Βάρν διέδραμε τὰ παράλιά μας, ὀλεθρὸς γενόμενος τῶν ἐχθρῶν τῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος καὶ ὑπεραστῆς τῶν ὑψηλῶν της.

Ἀκολούθως ἔρχεται ὁ πόλεμος τῆς Γερμανίας περὶ τοῦ ὁποίου μᾶς διηγήθησαν πράγματα τρομερὰ καὶ κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι ἐπιπτον ὡς τὸ χόρτον ὑπὸ τὴν χεῖρα τοῦ θειστοῦ. Καὶ οὕτως ἔχομεν τρεῖς. Ὁ τέταρτος πόλεμος ἦτον ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1715 περὶ τοῦ ὁποῖου δὲν καυχώμαι ὅτι γνωρίζω μεγάλα πράγματα, καθότι τότε ἦμην πολὺ νέος ἀκόμη. Ὁ πέμπτος ἦτο μία τρομερὰ φήμη διαδοθεῖσα εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅτι ἐ-

πανκυστάτησαν οἱ μαυροὶ καὶ οἱ Ἰνδοὶ καὶ ὅτι ἐμελλον νὰ θυσιάσωσιν ἀνηλεῶς τοὺς χριστιανοὺς χωρὶς καὶ νὰ τοῖς ἀφήσωσι μίαν στιγμὴν διὰ νὰ μετανοήσωσι.

— Μὰ τὴν πίστιν μου, πάντοτε σὲ θεώρουν ἀνθρώπον εἰρηνικὸν καὶ φιλήσυχον, ἐπανελάβεν ὁ χωρὶκὸς ἐκπληκτος, καὶ ποτὲ οὐδὲ εἰς τὸν νοῦν μου καὶν ἦλθεν ὅτι σὺ εἶδες τοσαῦτα καὶ τόσον σπουδαῖα συμβεβηκότα.

— Δὲν ἀγαπῶ νὰ καυχῶμαι, Ταπεινὲ· ἄλλως θὰ ἐπρόσθετα εἰς τὸν κατάλογόν μου καὶ πολλὰς ἄλλας περιπετείας τοῦ βίου μου· ὡς π. χ. τὸν μέγαν ἐν Ἀνατολῇ πόλεμον, ὅστις συνέβη τῷ 1732 περὶ τοῦ Θρόνου τῆς Περσίας. Ἀνέγνωσαι βέβαια τοὺς νόμους τῶν Μήδων καὶ τῶν Περσῶν. Λοιπὸν, ὁ αὐτὸς θρόνος ὁ δώσας τοὺς νόμους τούτους ἦτο τότε ἀντικείμενον τρομερᾶς ἐριδος, καθ' ἣν τὸ αἷμα ἔρρεεν ὡς τὸ ὕδωρ. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο δὲν ἐγένετο εἰς χριστιανικὸν τόπον, δὲν δύναμαι νὰ σοὶ δώσω ἀληθεῖ λόγον αὐτοῦ, ὡς δύναμαι νὰ σοὶ εἰπῶ περὶ τῆς παρομοίας ταραχῆς τοῦ Πέρθ, πόλεως κειμένης ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ βασιλείου ὅπου εὐρισκόμην καὶ ἐγὼ.

— Πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου πρέπει νὰ περιῇλθες καὶ νὰ ἤρχισης ἀπὸ πολὺ πρῶτ' τὰς ὁδοπορίας σου, καλὲ ἄνθρωπε, διὰ νὰ ἴδῃς τόσα πράγματα καὶ νὰ μὴ πάθῃς τίποτε.

— Ναί, ναί, ὅσον ὀλίγον καὶ ἂν ὠδοιπόρησα, Ταπεινὲ, ὑπῆγα ὁμως δις διὰ ξηρᾶς εἰς Βοστώνην, καὶ ἅπαξ διέπλευσα τὸν μέγαν πορθμὸν τῆς Μακρᾶς Ἰσλάντης, ὅπως καταβῶ εἰς τὴν πόλιν Ἰόρκην. Ἡ τελευταία αὕτη ἐπιχειρήσις μάλιστα εἶναι λίαν κινδυνώδης, καθότι εἶναι ἀνάγκη νὰ διέλθῃς διὰ μέρους, ὁμοιάζοντος κατὰ τὸ ὄνομα τὴν εἴσοδον τοῦ Τοπαίου.

— Ἦκουσα πολλάκις νὰ ὁμιλοῦν περὶ τοῦ μέρους τοῦ καλουμένου Θύρας τοῦ Ἄδου καὶ δύναμαι μάλιστα νὰ σοὶ εἰπῶ ὅτι γνωρίζω ἐντελῶς ἄνθρωπον ὅστις διῆλθε δι' αὐτῆς δις, ἅπαξ πορευόμενος εἰς Ἰόρκην καὶ ἅπαξ ἐπανερχόμενος εἰς τὸν οἶκόν του.

— Τὸ πιστεύω καὶ ἀρκετὸν εἶναι τοῦτο. Ἀλλὰ σοὶ ὠμίλησε καὶ περὶ τοῦ μεγάλου Λέβητος (Marmile) ὅστις κοχλαζει καὶ τρέμει ὡς ἂν ὁ Βεελζεβούλ ἦτον ἐντὸς του καὶ τὸν ἐτάρασσε; Σοὶ ὠμίλησε περὶ τῆς Ράχως τοῦ Ἀγριοχοίρου, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν τὸ ὕδωρ πίπτει μὲ περισσοτέραν ὀρμὴν ἢ ὅτι εἰς τοὺς μεγάλους καταρράκτας τῶν δυτικῶν μερῶν; Χάρις εἰς τὴν ἐπιδεξιότητα τῶν ναυτῶν μας τὴν ἐπεράσαμεν εὐθηνά, ἐνῷ πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσω, καὶ ὀλίγον φροντίζω ἂν γελάσῃς διὰ τοῦτο, εἶναι ἀπόδειξις ἀναμφισβήτητος περὶ τῆς γενναιότητος τοῦ ἀνθρώπου ὅστις τολμήσῃ νὰ διαβῇ τὸν τρομερὸν τοῦτον πορθμόν. Ἠγκυροβολήσαμεν εἰς τινὰς νήσους ὀλίγον ἀπεχούσας τοῦ μέρους τούτου τῆς πόλεως καὶ ἐστὶ λαμεν τὴν λέμβον μετὰ τοῦ πλοίαρχου καὶ δύο ἀνδρείων ναυτῶν ὅπως ἴδωσιν ἂν ἦτο τόπος ἡ-

συχος καὶ εἰρηνικός. Πληροφορηθέντες δὲ περὶ τούτου, ὅλοι οἱ ἐπιβάται ἀπέβημεν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ τὸ πλοῖον ἐφθασε κατόπιν, δόξα τῷ Θεῷ, σῶον καὶ ἀβλαβές.

— Διέβητε τὴν Θύραν τοῦ Ἄδου διὰ ξηρᾶς; ἠρώτησεν ὁ χωρὶκὸς προσεκτικός.

— Βεβαίως διότι θὰ ἦτον ἀμάρτημα μέγα καὶ ὕβρις κατὰ τῆς θείας προνοίας ἂν ἐπράττομεν ἄλλως ἐνῷ ἐβλέπομεν ὅτι τὸ καθήκόν μας δὲν μᾶς ἠνάγκαζε νὰ ἐκτεθῶμεν εἰς τόσῳ μέγαν κίνδυνον. Ἀλλ' ὅλος ὁ κίνδυνος ἐκεῖνος παρήλθεν ὡς θὰ παρέλθῃ ἐλπίζω καὶ ὁ σκληρὸς οὗτος πόλεμος, εἰς ὃν ἐλάδομεν ἀμφοτέροις μέρους, καὶ τότε ἐλπίζω πάλιν, ὅτι ἡ μεγαλειότης του θὰ στρέψῃ τὴν σεπτὴν προσοχὴν του ἐπὶ τῶν πειρατῶν τῶν λεηλατούντων τὰ παράλια, καὶ θὰ διατάξῃ τινὰς τῶν γενναίων ἐκείνων πλοιαρχῶν του νὰ μεταχειρισθῶσι τοὺς κακούργους τούτους ὅπως αὐτοὶ μεταχειρίζονται τοὺς ἄλλους. Θὰ ἦναι δὲ λαμπρότατον θέαμα διὰ τοὺς ἐξησθημένους ἐκ τῆς ἡλικίας ὀφθαλμούς μου, τὸ νὰ ἴδω τὸν ἐπὶ τόσον χρόνον καταδικωκόμενον Ἐρυθρὸν Πειρατὴν ῥυμουλκούμενον ὑπὸ βασιλικῷ πλοίῳ.

— Εἶναι λοιπὸν τόσον ἀπάνθρωπος κακούργος αὐτὸς, περὶ τοῦ ὁποῖου ὁμιλεῖς;

— Αὐτὸς; καὶ εἰς μόνον εἶναι; ὑπάρχουν πολλοὶ εἰς τὸ λαθρεμπορικὸν αὐτὸ πλοῖον καὶ ὅλοι εἶναι λησταὶ βαμμένοι εἰς τὸ ἀνθρώπινον αἷμα ἀπὸ τοῦ πλοίαρχου μέχρι τοῦ ὑπηρέτου παιδός. Εἶναι δυστύχημα μέγα, εἶναι πρᾶγμα φρικτὸν, Ταπεινὲ, τὸ ν' ἀκούῃ τις τὰς κακουργίας τὰς ὁποίας κατεργάζονται εἰς τὰς θαλάσσας τοῦ Βασιλέως.

— Ἦκουσα πολλάκις νὰ λαλῶσι περὶ τοῦ Πειρατοῦ, ἀπεκρίθη ὁ χωρὶκός, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἤκουσα τὰ καθέκαστα τῶν πειρατειῶν του.

— Καὶ πῶς θέλεις, νέε φίλε μου, σὺ ὅστις κατοικεῖς εἰς τὰ μεσόγεια μέρη, νὰ ἠξέυρῃς τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸν ὠκεανὸν ὡς ἡμεῖς οἱ κατοικοῦντες λιμένα τόσῳ συχαζόμενον ὑπὸ τῶν ναυτῶν. Ἀλλὰ φοβοῦμαι μήπως ἐπιστρέψῃς ἀργὰ εἰς τὴν οἰκίαν σου, Ταπεινὲ, προσέθετο βλέπων τὸν κλίνοντα πρὸς τὴν δύσιν ἥλιον, διότι πρέπει νὰ ἦναι πέμπτη ἡ ὥρα καὶ σὺ ἔχεις νὰ περιπατήσῃς δέκα μίλια διὰ νὰ φθάσῃς εἰς τὴν ἐπαυλιν τοῦ πατρός σου.

— Ἡ ὁδὸς εἶναι ὀμαλὴ καὶ ὁ λαὸς εἶναι τίμιος, ἀπεκρίθη ὁ χωρὶκός, ὅστις ὀλίγον ἐφρόντιζεν ἂν ἦτο καὶ μεσονύκτιον, ἀφοῦ ἡδύνατο νὰ ἀκούσῃ περὶ τῶν τρομερῶν ἐκείνων κλοπῶν καὶ νὰ τὰς μεταδιηγήθῃ εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐγγώριζε καλῶς ὅτι ἤθελον συνθλιβεσθαι περὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του, ὅπως μάθωσι τὰ νέα τοῦ λιμένος.

— Καὶ εἶναι τῷ ὄντι τόσον φοβερός καὶ τόσον ἐπιζήτητος ὅσον λέγει ὁ λαός;

— Ἐπιζήτητος; Ὀλίγοι ναῦται διαπλέουσι τὸν ὠκεανόν, καὶ ἂν ἦναι ἀνδρεῖοι ὡς ὁ στρατηγός

τῶν Ἰουδαίων Ἰωσῆς, οἵτινες δὲν θὰ ἐπεθύμουν μᾶλλον νὰ ἰδῶσι τὴν ξηρὰν, παρὰ τὰ ἱστία τοῦ κατηραμένου αὐτοῦ πειρατοῦ. Οἱ ἄνθρωποι πολεμοῦσι περὶ τῆς δόξης, Ταπεινὲ, ὡς δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι τὸ εἶδον ὀρθαλοφρονῶς διελλθὼν τόσοις πολέμοις, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ νὰ συναπαντηθῇ μετ' ἐχθρὸν ὅστις, ἅμα σὲ πλησιάσει, ὑψώνει σημαίαν αἵματοβαφῇ καὶ ὅστις εἶναι ἕτοιμος νὰ πετάξῃ εἰς τὸν ἀέρα καὶ φίλους καὶ ἐχθροὺς ἅμα αἰσθανθῇ ὅτι ὁ βραχίων τοῦ Σατανᾶ δὲν δύναται νὰ τὸν βοηθήσῃ.

— Ἀφοῦ λοιπὸν εἶναι τόσοις λυσσώδεις, ἐπανάβαν ὁ νεανίας ἀνορθώσας τὰ στιβαρά μέλη του μετ' ἤθους ἀλαζονικοῦ, διατὶ ἡ νῆσος καὶ αἱ ἀποικίαι δὲν ἐλλοῦσι κανέν πλοῖον καταδρομικὸν νὰ μᾶς τὸν φέρῃ ἐδῶ ὅπως εὔρει τὴν πρέπουσαν εἰς αὐτὸν ἀγχόνην; Ἄς κρούσῃ πρὸς τοῦτο τὸ τύμπανον εἰς τὴν γειτονίαν μας καὶ ὑπόσχομαι ὅτι θὰ παρουσιασθῇ τοῦλάχιστον εἰς ἐξελον-τῆς.

— Ἰδοὺ τῇ ἀληθείᾳ ὑποσχέσεις νέου ὅστις δὲν γνωρίζει τί ἐστὶ πόλεμος. Τί χρησιμεύουν αἱ ἀγχόνας εἰς ἀνθρώπους οἵτινες ἐπωλήθησαν εἰς τὸν διάβολον; Εἶδαν πολλάκις τὸν Πειρατὴν, τὴν νύκτα ἢ μόλις ὁ ἥλιος ἔδυε, πλησίον τῶν καταδρομικῶν τοῦ βασιλέως καὶ ἐνῶ τὴν νύκτα οἱ βασιλικοὶ ναῦται ἐνόμιζον ὅτι τοὺς εἶχον καὶ εἰς τὰς ἀλύσεις, τὸ πρῶτ' ἐφευγε τὸ πουλάκι, ὁ διάβολος γνωρίζει πῶς.

— Καὶ οἱ κακοῦργοι αὐτοὶ εἶναι λοιπὸν βημμένοι εἰς τὸ αἶμα καὶ τοὺς ὀνομάζουσιν διὰ τοῦτο Ἐρυθροὺς.

— Ὅχι, ἀλλὰ τοῦ ἀρχηγοῦ των ὁ τίτλος εἶναι τοιοῦτος, ἀπεκρίθη ὁ ἄξιος ῥάπτης ὑπερήφανος διὰ τὴν σπουδαιότητα ἧτις τῷ περιποιεῖτο ἐκ τῆς γνώσεως μύθου τόσοις σπουδαίου, καὶ τοιοῦτο εἶναι καὶ τὸ ὄνομα δι' οὗ καλοῦσι τὸ πλοῖον, διότι οὐδεὶς ἄνθρωπος πλησιάσας αὐτὸ ἐπέτρεψεν ὅπως μᾶς εἴπῃ ἂν ἔχῃ ἄλλο ὄνομα καλῆτερον ἢ χειρότερον. Τὸ πλοῖον ὁμοιάζει ὀλκάδα βασιλικὴν, καθὼς λέγουσιν, καὶ ὡς πρὸς τὸ σχῆμα καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐφοπλισμὸν. Ἀλλ', ὡς ἐκ θαύματος, πολλὰς μεγάλας φρεγάτας διέφυγε, καὶ ἅπαξ μάλιστα — ἅς τὸ εἴπωμεν μετὰξὺ ἡμῶν, διότι οὐδεὶς εὐπειθὲς πολίτης ἤθελε τολμήσῃ νὰ διηγηθῇ φανερὰ συμβεβηκὸς τόσοις σκανδαλώδεις — ἔμεινεν, ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον ὥραν, ὑπὲρ τὸ πῦρ δικρότου πεντήκοντα κανονίων, καὶ ἐφάνη εἰς ὅλους ὅτι ἐβυθίζετο, ὡς βολίς, εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης, ἀλλ' ἐνῶ ἕκαστος ἐπευφήμει καὶ συνεχαίρετο τὸν γείτονά του διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ τέρατος τούτου, εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα πλοῖον προερχόμενον ἐξ Ἰνδιῶν, ὅπερ ἐληστεύθη ὑπὸ τοῦ πειρατοῦ τὴν αὐτὴν πρωΐαν τῆς νυκτὸς καθ' ἣν πάντες τὸν ἐνόμιζον ἀπολεσθέντα. Καὶ τὸ ἔτι χειρότερον, ἐνῶ τὸ βασιλικὸν δικροτὸν ἐπεσκευάζετο καὶ ἐφράττοντο αἱ ἐκ τῶν σφαιρῶν ἀνοιχθεῖσαι ὀπαί, ὁ Πειρατὴς διέδραμε τὰ παράλια τόσοις ζωηρὸς καὶ

τόσον κομψὸς μάλιστα, ὥστε ἤθελεν ὑποδέσσει τις ὅτι δὲν τῷ συνέβη τίποτε ἑκτακτον.

— Ὡ! ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἀνῆκουστον! ἀπεκρίθη ὁ χωρικὸς, εἰς τὴν ἡ διήγησιν ἤρχισε νὰ προσενῇ ἐντόπῳσιν ἐπαισθητήν. Εἶναι λοιπὸν εὐστροφον πλοῖον, εἶναι εὐμορφον; ἢ μᾶλλον, εἶναι βέβαιον ὅτι ὑπάρχει ἀκόμη;

— Ὡ! ὡς πρὸς τοῦτο αἱ γνώμαι διαφέρουν. Ἄλλοι λέγουσι ναί, ἄλλοι λέγουσιν ὅχι. Ἀλλ' ἐγὼ γνωρίζω ἐντελῶς ἄνθρωπον ὅστις ἐταξείδευσεν ὀλόκληρον μίαν ἐβδομάδα μετὰ τινος ναυτικοῦ, ὅστις, παρασυρθὲς ὑπὸ τῆς τρικυμίας, ἔπεισεν ἕως ἰεὶς ἑκατὸν ποδῶν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ πλοίου τούτου. Βέβαια δὲ ἡ χεὶρ τοῦ Ἰψίστου εἶχε ταραξεί τόνον τὴν θάλασσαν, ὥστε ὁ Πειρατὴς μόλις ἐπήρκει εἰς τὸ νὰ σώσῃ τὸ ἴδιον αὐτοῦ πλοῖον. Ὁ φίλος τοῦ φίλου μου εἶδε λοιπὸν ὅχι μόνον τὸ πλοῖον ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν πλοίαρχον, χωρὶς νὰ διατρέξῃ τὸν ἐλάχιστον κίνδυνον. Ἐλεγεν ὅτι ὁ Πειρατὴς ἦτο καθ' ἡμῖς ἀκόμη παχύτερος τοῦ ἀγίου ἱεροκήρυκός μας, ὅτι εἶχε τὰς τρίχας ψαράς καὶ ὀφθαλμοὺς τοὺς ὁποίους οὐδεὶς θὰ ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ καὶ δεύτερον. Τὸν εἶδε τόσοις καλῶς ὅσον ἐγὼ βλέπω σὲ, διότι ὁ κακοῦργος ἴστατο ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου του νέων πρὸς τὸν τίμιον ἔμπορον νὰ μὴ προχωρήσῃ, μήπως τὰ πλοῖά των συγκρουσθῶσι.

— Ἦτον ἀπότολμος ναύτης ὁ ἔμπορος οὗτος, ἀφοῦ ἐτόλμησε νὰ πλησιάσῃ τόσοις τοιοῦτον ἁσπλαγχνον ληστήν.

— Σὲ βεβαίῳ, Ταπεινὲ, ὅτι οὐδ' αὐτὸς δὲν τὸ ἤθελε. Ἀλλὰ ἡ νύξ ἦτο τόσο σκοτεινὴ!

— Σκοτεινὴ! ὑπέλαβεν ὁ ἄλλος. Πῶς λοιπὸν κατῴρωσε νὰ ἴδῃ τόσοις καλῶς;

— Τί τὰ θέλεις, αὐτὸ δὲν τὸ ἤξευρες κανεῖς, ὅτι ὅμως εἶδεν ὅσα σοὶ εἶπον, τὰ εἶδε. Καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ σημείωσιν ἐντελὴ ἔλαβε περὶ τοῦ πλοίου, ὅπως τὸ ἀναγνωρίσῃ, ἂν ἡ τύχη ἢ ἡ θεία πρόνοια τὸ ἐθετόν ποτε πάλιν εἰς τὴν διάβασίν του. Ἦτο λοιπὸν μακρὸν μαῦρον πλοῖον, βεδυθισμένον σχεδὸν ὅλον εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς ὁ ὄφις εἰς τὴν χλόην, ἀποπνέον διαβολικόν τι καὶ παρέχον ὄψιν ὅχι ἐντιμον. Ἐπειτα ὅλοι λέγουσιν ὅτι τρέχει ταχύτερον τῶν νεφῶν καὶ ὅτι δὲν τὸ μέλει ὀπότεν καὶ ἂν πνέῃ ὁ ἄνεμος. Τοιοῦτοτρόπως, προσθέτουσι, δὲν εἶναι εὐκολώτερον τὸ νὰ διαφύγῃ τὴν καταδίωξιν, ἀπὸ τὸ νὰ διαφύγῃ τὴν ὑποδοχὴν τὴν ὁποίαν σοὶ ἐτοιμάζει. Καθ' ὅλα δὲ ὅσα ἤκουσα, ἔχει κάποιαν ὁμοιότητα μετὰ τὸν σωματέμπορον ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ μίας ἐβδομάδος προσωρημένον ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος, Κύριος οἶδε διὰ τίνα σκοπόν.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ὁ φιλόλογος ῥάπτης εἶχε χάσει, φυσικῶς τῷ λόγῳ, πολλὰς στιγμὰς πολυτίμους ὅπως διηγηθῇ τὴν ἱστορίαν αὐτήν, ἔσπευσε μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς νὰ τὰς ἀναπληρώσῃ διὰ συντόνου δραστηριότητος, συνδράμων τὴν ταχέαν κίνησιν τῆς χειρὸς τῆς κρατούσης τὴν βελόνην,

δι' ἀναλόγων κινήσεων τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὤμων. Τότε δὲ καὶ ὁ χωρικός, οὗτινος τὸ πνεῦμα εἶχεν ἐμπλησθῇ ἐκ τῶν διηγήσεων αὐτοῦ· εἶχεν ἀκούσει, ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸ πλοῖον ὅπερ ὁ ἕτερος τῷ ἐδείκνυε διὰ τοῦ δακτύλου, ὅπως λάβῃ ἰδέαν τινὰ περὶ αὐτοῦ καὶ ὅπως ἐντυπώσῃ κάλλιον εἰς τὸ πνεῦμά του πᾶν ὅτι εἶχε σχέσιν τινὰ πρὸς ἱστορίαν τόσῳ περίεργον καὶ δυνηθῇ οὕτω νὰ τὴν διηγηθῇ κατόπιν ἐμπεριστατωμένως. Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν ἡ συνδιάλεξις διεκόπη, ἐνόσφ οι δύο φίλοι ἦσαν ἐνησχολημένοι, ὁ εἰς ῥίπτων καὶ ὁ ἄλλος παρατηρῶν. Ἀλλ' ἡ σιωπὴ αὕτη διεκόπη αἰφνίς ὑπὸ τοῦ πρώτου ὅστις ἔκοψε τὸ νῆμα δι' οὗ ἀπετελείωσεν τὸ ἐνδυμα τοῦ Ταπεινοῦ, ἔρριψεν ἀμφοτέρω ἐπὶ τῆς ἐργατικῆς του τραπέζης, ὕψωσε τὰς διόπτρας του ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ σταυρώσας τοὺς βραχίονας ἐπὶ τῶν γονάτων του εἰς τρόπον ὥστε διὰ τῶν ποδῶν νὰ σχηματίσῃ ἐντελὴ λαβύρινθον, ἔκλινε τὸ σῶμα πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, τὸσον ὥστε ἡ κεφαλὴ του νὰ ἐξέλθῃ τοῦ παραθύρου, καὶ διεύθυνε καὶ αὐτὸς τὰ βλέμματά του πρὸς τὸ πλοῖον ἐφ' οὗ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ συντρόφου του ἔμενον διαρκῶς προσηλωμένοι.

— Ἡξεύρεις, Ταπεινέ, τῷ εἶπεν, ὅποιοι ἀλλόκοτοι διαλογισμοὶ, ὅποια σκληρὰ ὑπόνοια βασιλεύουν τὸ πνεῦμά μου ὡς πρὸς τὸ πλοῖον τοῦτο; Λέγουν ὅτι εἶναι σωματεμπορικὸν ἔλθον ἐνταῦθα ὅπως λάβῃ ὕδωρ καὶ ξύλα· ἀλλ' εἶναι σήμερον μία ἐβδομάς ἅφ' ὅτου εὐρίσκεται ἐκεῖ καὶ στοιχηματίζω τὴν κεφαλὴν μου ἂν ἀκόμη ἔλαβεν οὐδ' ἓνα δαυλόν. Ὡς πρὸς τὸ ὕδωρ, σοὶ ἀποκρίνομαι ὅτι δι' ἐκαστὴν ρανίδα εἰσαγομένην ἐξάγει τοῦλάχιστον δέκα βαρέλια ρουμίου τῆς Ἰαμαϊκῆς. Ἐπειτα δὲ ἡμπορεῖς νὰ παρατηρήσῃς ὅτι ἡγκυροβόλησεν εἰς μέρος ὅπου δὲν τὸ φθάνει παρὰ ἓν καὶ μόνον πυροβόλον τῆς κανονιοστοιχίας, ἐνῶ ἂν πραγματικῶς ἦτο δειλὸν ἐμπορικὸν πλοῖον ἤθελε προσορμισθῇ εἰς μέρος ὅπου, ἂν πειρατὴς τις ἀπληστος ἤθελεν ἔλθαι νὰ κατασκοπεύσῃ τὸν λιμένα, νὰ τὸ εὖρη ὑπερασπιζόμενον ὑπὸ ὧλων τῶν πυροβόλων τοῦ προμαχώρος.

— Εἶσαι πολὺ ὑποπτος, καλὲς ἄνθρωπε, ἀπεκρίθη ὁ χωρικός· τὸ πλοῖον νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν κανονιοστοιχίαν τῆς νήσου, διὰ νὰ μὴ διακρίνεται παρὰ μολίς!

— Ἡ συνήθεια, ἡ πεῖρα, Ταπεινέ, μᾶς κάμνει ὅλους ἀνθρώπους. Ὡς πρὸς κανονιοστοιχίας πρέπει νὰ ἡξεύρω τι καὶ ἐγὼ, ὅστις εἶδα τόσους πολέμους καὶ ὅστις ὑπρέτησα ὀλόκληρον ἐβδομάδα εἰς τὴν ἐν αὐτῷ μάλιστα τῷ ὀχυρώματι ἐκστρατείαν, ὅτε διεδόθη λόγος ὅτι οἱ Γάλλοι ἔστειλλον ἀπὸ τὸ Λουίσοβουργον οτόλον ἰσχυρὸν νὰ διέλθῃ τὰ παράλια μας. Κατ' αὐτὴν μάλιστα τὴν περίστασιν ἐφύλαξα καὶ ὡς φρουρὸς πλησίον τοῦ αὐτοῦ κανονίου, καὶ ἐκατοντάκις τὸ ἐξήτησα δι' ὧλων μου τῶν αἰσθήσεων, ὅπως ἴδω ποίαν διεύθυνσιν ἤθελε λάβῃ ἡ βολὴ καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελε τὸ φέρει

ἡ κακὴ τύχη νὰ τὸ γεμίσωμεν διὰ σφαιρῶν πεπυρακτωμένων.

— Καὶ ποῖοι νὰ εἶναι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; ἠρώτησεν ὁ Ταπεινὸς διὰ τῆς ἀνοήτου ἐκείνης περιεργείας ἣν διήγειραν εἰς τὸ πνεῦμά του αἱ θαυμάσιαι τοῦ ῥάπτου διηγήσεις. Εἶναι ἄρα γε ναῦται τοῦ σωματεμπόρου ἢ ἄργοι τοῦ Νέου Αἰ- μένος;

— Αὐτοί! ἀνέκραξεν ὁ ῥάπτης περατηρῶν τὸ μικρὸν ἄθροισμα ὅπερ ὁ χωρικός τῷ ἐδείκνυε, βεβαίως θὰ ἦναι νεοφερμένοι καὶ καλὸν εἶναι νὰ τοὺς παρατηρῇ τις πλησιέστερον κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους τῆς ταραχῆς. Αἱ! Νάθε, αἱ! λάβε αὐτὸ τὸ ἐνδυμα καὶ ξήλωσε τὰ τροπώματα, ὀκνηρὰ, διότι ὁ γείτων Ὀσκινς εἶναι βιαστικός, ἐνῶ ἡ ἐδική σου γλῶσσα πηγαίνει ὡς νέου δικηγόρου. Μὴ βαρύνεσαι νὰ τὸ καθαρίσῃς, κόρη μου, διότι δὲν εἶναι, βλέπεις, μουσουλινὰ διὰ νὰ τὴν σιδηρώσῃς, ἀλλ' εἶναι ὕφασμα λαμπρότατον καὶ πολύτιμον.

Μεταβιβάσας λοιπὸν οὕτω τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐργασίας εἰς ὑπηρετίαν τινὰ, τῆς ὁποίας τὸ πρόσωπον ἐσκυθρώπασεν ἀναγκασθείσης νὰ παύσῃ τὰς μετὰ τινος γείτονος φλυαρίας της ὅπως ὑπακούσῃ πρὸς αὐτὸν, ἐξῆλθεν ἀμέσως τοῦ ἐργαστηρίου, ὅσον χωλὸς καὶ ἂν ἦτον ἐν γενετῆς, καὶ ἀνέπνευσεν ἐπιδεικτικῶς τὸν καθαρὸν ἀέρα. Ἀλλ' ἐπειδὴ πλησιάζομεν ἤδη εἰς τὴν στιγμήν νὰ παρουσιασώμεν εἰς τὸν ἀναγνώστην πρόσωπα σπουδαιότερα ἢ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ ἀναβάλωμεν τὴν εἰσαγωγὴν των μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐπομένου κεφαλαίου.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

Ἰα συλλάβωμεν ἰδέαν τινὰ τοῦ μεγαλείου τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἃς παραβίλωμεν, ἐπὶ τῶν τελευταίων ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων καὶ ἀνακαλύψεων στηριζόμενοι, τὸ ἡμέτερον σῶμα πρὸς τὸ ὀγκωδέστερον τῶν ἐν τῷ ὕλικῳ κόσμῳ παρουσιαζομένων. Εἰς περιόδους φυσικολόγος ἐξέφρασεν ὅπως ὀγκωσμὸν καὶ φόβον, ὅποιον ἐκπληξιν ἠσθάνθη, ἐμβλέψας τὰς μεγαλοπρεπεῖς Ἀλπίεις τῆς Εὐρώπης, τὰς Ἄνδεις τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς καὶ τοὺς καταπληκτικὰς σωροὺς τῶν Ἰμαλαίων ὀρέων. Καὶ ὅμως, παρὶβαλλομένων τῶν ὀρέων τούτων πρὸς τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν ὀλόκληρον, καταδείκνυται, ὅτι καταπνίγονται ἐν μόνῳ τῷ Εἰρηνικῷ Ὀκεανῷ· διότι, βυθιζόμενων τῶν ὀρέων τούτων ἐντὸς αὐτοῦ, μόναι αἱ ὑψηλότεραι τῶν κορυφῶν αὐτῶν, ὑπὲρ τὴν ἐπιφανείαν τῶν ὑδάτων προκύπτουσαι, σχηματίζουν μικρὰ νησίδια. Προσέτι ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς τῆς ἡν διατρέχει τις καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ἐντὸς